

การพัฒนาการเรียนรู้ในวิชามัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Development of Learning for Tour Guide using Peer-assisted Activities to Increase Achievement

อัญชลี เรียงหา, กัญญาพัชร วุฒิยา, จรุณวิทย์ โตสัจจะวงษ์

คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Anjung2917@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในวิชามัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นการวิจัยเชิงทดลองและเลือกแบบเจาะจงซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชามัคคุเทศก์ หลักสูตรปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ รวมจำนวนทั้งหมด 16 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน และหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน ใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 9.87 คิดเป็นร้อยละ 49.38 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 15.25 คิดเป็นร้อยละ 76.15 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 2-11 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10-55

คำหลัก: กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, มัคคุเทศก์

Abstract

The purpose of this research was to study the Development of learning for tour guide using peer-assisted activities to increase achievement. The sample group was 16 students who are study in tourism for level 3 in semester 1/2024 was elected from purposive sampling and experimental Research . The research instruments were: 1) lesson plans on Thai tourist attractions related to tour guides, 2) a 40-item with 4 multiple choice and 20 points learning achievement test using before and after the intervention. The statistics for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results of the research revealed that: before the intervention, the mean score was 9.87, or 49.38 percent, while after the intervention, their mean score was 15.25, or 76.15 percent.

These results suggested that the students post-intervention mean score was higher than that before the intervention, indicating learning progress ranging from 2 to 11 points representing a percentage increase of 10.00-55.00 percent.

Keywords: Peer-Assisted Learning, learning achievement, tour guide

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงรัตนโกสินทร์โดยมีกรุงเทพมหานคร ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2325 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก (ศูนย์สารสนเทศกรุงเทพมหานคร, 2566) นับถึงปัจจุบันมีอายุ 243 ปี ถือได้ว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นเมืองที่ชาวโลกให้ความสนใจและมาเยือนเป็นจำนวนมาก เช่น ปี 2566 มีการจัดงาน Danish Travel Awards 2023 จัดขึ้นที่กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก ประเทศไทยได้คว้ารางวัล “ประเทศท่องเที่ยวภายนอกยุโรปที่ดีที่สุด” เป็นครั้งแรก และในปี 2565 เกะหมาก จ.ตราด ได้รับรางวัล “แหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน 100 แห่งของโลกประจำปี 2022” (Top 100 Destination Sustainability Stories 2022) ณ กรุงเอเธนส์ สาธารณรัฐเฮลเลนิก (ประเทศกรีซ) อีกทั้ง เกะหมาก ยังเป็นพื้นที่ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Destination) เป็นแห่งแรกมากกว่า 10 ปี อีกด้วย (ประชาชาติธุรกิจ, 2565)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชื่นชมสถานที่ท่องเที่ยวของไทย ได้แก่สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งมีความโดดเด่น งดงามและมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างต่างกันไปในแต่ละภูมิภาคของไทย ด้วยเหตุนี้ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์หรือเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ต้องมีความแม่นยำในข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ เพราะมัคคุเทศก์มีหน้าที่ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิเล็งเห็นความสำคัญด้านการท่องเที่ยว ได้ทำการเปิดสอนในสาขาการท่องเที่ยวการจัดการประชุม สัมมนาและงานอีเวนต์เพื่อส่งเสริมและผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพในการเป็นบุคลากรด้านการท่องเที่ยว อาทิเช่น มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว และผู้จัดนำเที่ยว เป็นต้น สำหรับนักศึกษาที่เรียนสาขาการท่องเที่ยวทุกคนจะต้องเรียนวิชามัคคุเทศก์ โดยนักศึกษาต้องมีความรู้เบื้องต้นโดยการท่องเที่ยวองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ได้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเป็น 3 หมวด ได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural based tourism) 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural based tourism) 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special interest tourism) โดยศึกษาข้อมูลว่าสถานที่ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมนั้น ๆ มีชื่อเรียกว่าอะไร จังหวัดใด รวมถึงประวัติความเป็นมาจึงจะสามารถอธิบายแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งผู้สอนพบว่านักศึกษามีความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของการอธิบายรูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้ง 3 ประเภท ดังที่กล่าวมาเบื้องต้น ซึ่งข้อมูลทางการท่องเที่ยวรวมถึงคำศัพท์ศัพท์เฉพาะทางมีข้อมูลที่หลากหลายทำให้ยากแก่การจดจำ และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะช่วยให้นักศึกษาจดจำข้อมูลและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 63-67) ได้นิยามว่า การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) คือ การเรียนการสอนที่รวมเอาหลักการเรียนแบบร่วมมือเข้ารวมกับการเรียนเป็นรายบุคคลมาเป็นการเรียนเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีชุดการสอนคนละชุดเพื่อศึกษา เนื้อหาเดียวกันให้นักเรียนในกลุ่มทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกันเมื่อนักเรียนคนใดคนหนึ่งมีปัญหาในการเรียนก็ปรึกษาหารือกับเพื่อนในกลุ่มได้ครูผู้สอนจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนในการหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีทักษะในการจำค่อนข้างน้อย และในขณะเดียวกันยังสามารถพัฒนานักศึกษาที่มีทักษะความจำดีกว่าไปพร้อม ๆ กันด้วย โดยให้นักศึกษาที่มีความจำดีได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้น โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ และให้ผู้ที่มีความสามารถในการอธิบายและความจำดีกระจายตัวกันประจำกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งตรงกับ ปิยะวัฒน์ ทองแก้ว (2564) โดยผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์และระบบสารสนเทศโดยนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการเปรียบเทียบพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสมสำหรับนักศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและยังเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชามัคคุเทศก์ ในสาขาการท่องเที่ยวการจัดประชุม สัมมนาและงานอีเวนต์ ได้คิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวิชามัคคุเทศก์ เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนให้ดียิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เกณฑ์ร้อยละ 70

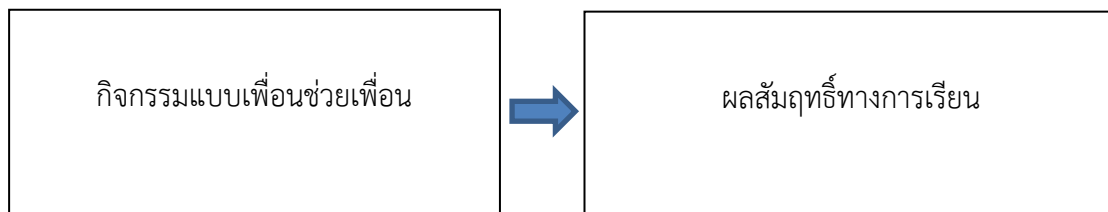
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เครื่องมือการช่วยสอนให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจเรื่องแหล่งท่องเที่ยวไทยรวมถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิชามัคคุเทศก์เพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาการสอน
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดในรายวิชามัคคุเทศก์

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดการประชุม สัมมนาและงานอีเวนต์ ที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ จำนวนทั้งหมด 16 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดการประชุม สัมมนาและงานอีเวนต์ ที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนทั้งหมด 16 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1) กลุ่มอ่อน (Poor Group) คือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 (10 คะแนน) จาก 20 คะแนน จำนวน 8 คน และกำหนดให้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบช่วยเพื่อนเพื่อนเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.2) กลุ่มปานกลาง (Fair Group) คือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบมากกว่าร้อยละ 60 (12 คะแนน) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จำนวน 5 คน กำหนดให้เป็นพี่เลี้ยงในกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2.3) กลุ่มเก่ง (Good Group) คือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบ มากกว่าร้อยละ 70 (14 คะแนน) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จำนวน 3 คน กำหนดให้เป็นพี่เลี้ยงในกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ในวิชามัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2. แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ในวิชามัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยนำแบบทดสอบตามข้อ 1. และ 2. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข ซึ่งพบว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 0.70 มากกว่า 0.5 ตามเกณฑ์ที่กำหนด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Edward Lee Thorndike (2542)

3. ตารางผลคะแนนการทดสอบและตารางบันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์คือ การสร้างชุดใบความรู้แหล่งท่องเที่ยวไทยรวมถึงคำศัพท์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งในชุดใบความรู้แหล่งท่องเที่ยวไทยจะประกอบไปด้วย 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษและมีกิจกรรมสัปดาห์ละ 50 นาที จำนวน 3 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด (1 หมวด/1 สัปดาห์) ดังภาพ 1

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural based tourism)

No.	ชื่อสถานที่	จังหวัด	ข้อมูล	รูปภาพ
1	อุทยานแห่งชาติคลองลาน	กำแพงเพชร	เขาขุนคลองลานคือจุดที่สูงที่สุดจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,439 เมตร ยังมีเขาอื่น ๆ ของจังหวัดกำแพงเพชร โยงติดกันเป็นเทือก มีป่าที่อยู่ในสมบูรณ์ จึงกลายเป็นต้นกำเนิดของลำห้วยหลายสาย รวมทั้งเป็นต้นกำเนิดของน้ำตกคลองลานที่มีชื่อเสียงด้วย	

ภาพ 1 อุทยานแห่งชาติคลองลาน จ.กำแพงเพชร

โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวไทยได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ที่อยู่ในบทเรียน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 20 ภายในเวลาที่กำหนด 40 นาที

2. กำหนดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ฝึกทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชา มัคคุเทศก์ ชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรีและฝึกกิจกรรมสัปดาห์ละ 50 นาที จำนวน 3 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด (1 หมวด/1 สัปดาห์) ไม่นับรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (นำเสนอในส่วนของผลการวิจัย)

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในเวลาที่กำหนด 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ประกอบด้วย หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องแหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์

ผลการวิจัย

กำหนดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ในวิชามัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฝึกทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชามัคคุเทศก์ ชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี แบ่งเวลาฝึกกิจกรรมสัปดาห์ละ 50 นาที จำนวน 3 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด (1 หมวด/1 สัปดาห์) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ แบ่งเป็น 3 หมวด 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ และมีนักศึกษา 4 กลุ่ม โดยอาจารย์ผู้สอนกำหนดหมวดรูปแบบการท่องเที่ยวตามลำดับก่อนหลังในแต่ละสัปดาห์ และแจ้งให้นักศึกษาทราบว่าสัปดาห์แรกเป็นหมวดใด จนถึงสัปดาห์สุดท้าย โดยทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กำหนดให้ใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อวัดระดับความสามารถของผู้เรียนเกณฑ์การให้คะแนนคือ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ภายในเวลาที่กำหนด 40 นาที ดังตาราง 2

ตาราง 1 คะแนนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 16 คน

แบบทดสอบสถานที่ท่องเที่ยวไทยรวมถึงประเพณีวัฒนธรรม จำนวน 40 ข้อ	คะแนนก่อนการใช้ชุดการสอนการใช้ชุดใบความรู้ (20 คะแนน) Pre-test	ร้อยละ	คะแนนหลังการใช้ชุดการสอนการใช้ชุดใบความรู้ (20 คะแนน) Post-test	ร้อยละ
กลุ่มอ่อน (8 คน)	54	34.18	114	46.72
กลุ่มปานกลาง (5 คน)	60	37.97	78	31.97
กลุ่มเก่ง (3 คน)	44	27.85	52	21.31
รวม (16 คน)	158	790	244	1220
$\bar{X}$ (คะแนนเฉลี่ย)	9.87	49.38	15.25	76.25
S.D. (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	3.56	17.78	1.77	8.85

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวิชามัคคุเทศก์ ผลคะแนนของนักศึกษาตามลำดับดังนี้ 1. กลุ่มอ่อน คือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 2. กลุ่มปานกลางคือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบมากกว่าร้อยละ 60 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 3. กลุ่มเก่งคือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบ มากกว่าร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และเมื่อได้รับการฝึกด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ นักศึกษาทำข้อสอบได้ดีขึ้นทุกคน โดยมีลำดับดังนี้ 1. กลุ่มอ่อนคือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72 2. กลุ่มปานกลางคือ กลุ่มที่มี

คะแนนผลการสอบมากกว่าร้อยละ 60 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.97 3. กลุ่มเก่ง คือ กลุ่มที่มีคะแนนผลการสอบ มากกว่าร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 แสดงว่า การใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวิชามัคคุเทศก์ มีประสิทธิภาพ และนักศึกษาที่มีระดับคะแนนหลังการสอบเพิ่มขึ้นด้วยทุกคน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดประชุม สัมมนาและงานอีเวนต์ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 70/70 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ 2520 : 136-142) ซึ่งจากการทดลองใช้แบบทดสอบ พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.87 คิดเป็นร้อยละ 49.38 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.25 คิดเป็นร้อยละ 76.25 นั่นคือประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่ เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 2-11 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10-55

2. ผลการใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวิชามัคคุเทศก์ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนหลังการสอบเพิ่มขึ้นทุกคน แสดง ว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจแหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์เพิ่มขึ้นทุกคนและได้เครื่องมือคือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ อีกด้วย

อภิปรายผล

ผู้วิจัยใช้กิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการจำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์โดยใช้กิจกรรม แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ซึ่งตรงกับ ก้นดชาติ เมธาโชติมณีกุล (2560) โดยนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชาความรู้เกี่ยวกับงาน อาชีพ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยการ รายวิชาความรู้ เกี่ยวกับงานอาชีพ ผลการเปรียบเทียบพบว่าคะแนนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สูงกว่า คะแนนก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการจัดการ เรียนรู้เรื่อง แหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีคะแนนมากขึ้นหลังจากใช้ กิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาด้านข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์โดยชุดความรู้แบ่งออกเป็น 3 หมวด แต่ละหมวด มีข้อมูลที่สำคัญและมีภาพประกอบ โดยเพื่อนที่ได้คะแนนดีกว่าเป็นพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่ม เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน รวมทั้งยังสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองที่ได้ช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน เป็นการบรรยากาศในการเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น อีกทั้งนักศึกษามีบทบาททางการเรียน มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองด้านอื่น ๆ ต่อไป

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการผลการทดสอบก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องแหล่งท่องเที่ยวไทยที่เกี่ยวข้องกับมรดกโลก นั้นแสดงให้เห็นว่า คะแนนของนักศึกษาส่วนมากมีคะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 สาเหตุเนื่องมาจากนักศึกษายังไม่มี ความเข้าใจในเนื้อหาเท่าที่ควร รวมถึงนักศึกษาไม่มีหลัก ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงทำใบความรู้ให้เป็นหมวดหมู่และมีรูปภาพประกอบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัย ของปิยะวัฒน์ ทองแก้ว (2564) โดยผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ รวมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมของนักศึกษา สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และระบบสารสนเทศโดยนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการเปรียบเทียบพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียนดังที่กล่าวแล้วเบื้องต้นและตรงกับธีรวิรา ปลา ตะเพียนทอง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม ที่มีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ โดยใช้ แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05

ข้อเสนอแนะ

แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับวิชาการด้านการท่องเที่ยวเท่านั้น ครั้งต่อไปสามารถปรับใช้กับวิชาอื่น ๆ เช่น พัฒนากิจกรรมเป็นรูปแบบกิจกรรมใบคำหรือ บทบาทสมมุติ ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลากรการ ท่องเที่ยว
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแผนการจัดการเรียนรู้ ในครั้งต่อไปควรศึกษาด้านอื่นเพิ่ม เช่น ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังใช้กิจกรรมแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). <https://www.dot.go.th> > news > inform > detail
กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา
ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1, งานวิจัย, วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ, 2560. <https://www.atc.ac.th> > อาจารย์กันตชาติPDF
ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ. (2520:136-142). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ธีรวิรา ปลายะเพียนทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิค
ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, โรงเรียนอนุบาลนครปฐม,
2562. <http://ithesis-ir.su.ac.th> > dspace > bitstreamPDF

ประชาชาติธุรกิจ. (2565). <https://www.prachachat.net/tourism/news-1069158>

ปิยะวัฒน์ ทองแก้ว. (2564). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมของนักศึกษา สาขาวิศวกรรม
ซอฟต์แวร์และระบบสารสนเทศโดยนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2564

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2566). ทฤษฎีการประเมิน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 7, 2544.

ศูนย์สารสนเทศกรุงเทพมหานคร.(2566). กว่าจะมาเป็นกรุงเทพฯ. <https://apps.bangkok.go.th> > m.info >
bangkokforyou

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning),
2543: 63-67.

Edward Lee Thorndike. (2542). จิตวิทยาการศึกษา : หลักสูตร briefe, New York : Routledge.